BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 mars 2014

om det statliga stöd SA.34572 (13/C) (f.d. 13/NN) som Grekland har genomfört för Larco General Mining & Metallurgical Company SA

[delgivet med nr C(2014) 1818]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/539/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Inom ramen för sitt ekonomiska saneringsprogram har Grekland genomfört ett privatiseringsprogram ([2]). Larco General Mining & Metallurgical Company SA ("Larco") har öronmärkts som ett statligt företag som ska privatiseras.

(2) I mars 2012 informerade den grekiska privatiseringsfonden (Hellenic Republic Asset Development Fund, HRADF) ([3]) kommissionen om privatiseringen av Larco. För att utröna om statligt stöd kan uppstå i samband med privatiseringen, inledde kommissionen i april 2012 en undersökning på eget initiativ samt en preliminär bedömning.

(3) Under dessa diskussioner framgick det av de grekiska myndigheternas svar på ett frågeformulär den 16 mars 2012 att Larco redan hade gynnats av statliga åtgärder. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar i e-brev av den 18 april 2012, den 24 april 2012, den 5 juli 2012, den 22 augusti 2012 och den 7 december 2012 och genom skrivelser av den 4 maj 2012 och den 14 januari 2013, som de grekiska myndigheterna besvarade den 20 april 2012, den 26 april 2012, den 3 oktober 2012, den 13 november 2012, den 15 november 2012, den 7 december 2012, den 24 december 2012 och den 18 januari 2013. Möten mellan kommissionens avdelningar och företrädare för de grekiska myndigheterna ägde rum den 30 april 2012 och den 11 september 2012 i Aten och den 25 januari 2013 i Bryssel.

(4) Genom en skrivelse av den 6 mars 2013, (nedan kallat *beslutet av den 6 mars 2013*), underrättade kommissionen Grekland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i EG-fördraget avseende vissa stödåtgärder som beskrivs i avsnitt 2.2 (nedan kallat *det formella granskningsförfarandet*).

([1]) EUT C 136, 15.5.2013, s. 27.
([2]) Se *Second Economic Adjustment Programme for Greece – First Review December 2012*, http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp123_en.pdf.
([3]) HRADF är ett publikt aktiebolag som grundades den 1 juli 2011 för att hantera privatiseringsprocessen.

(5) Beslutet av den 6 mars 2013 offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([4]). Kommissionen uppmanade de grekiska myndigheterna och berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödåtgärderna.

(6) Kommissionen mottog synpunkter från de grekiska myndigheterna den 30 april 2013. Inga synpunkter inkom från berörda parter.

(7) Genom e-post av den 21 januari 2014 meddelade de grekiska myndigheterna kommissionen att de godtog antagandet av beslutet på engelska.

2. **BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDERNA**

2.1 **Stödmottagaren**

(8) Larco är specialiserat inom utvinning och bearbetning av lateritmalm, utvinning av brunkol och produktion av ferronickel och biprodukter. Företagets verksamhet omfattar prospektering, utveckling, gruvdrift, smältning och handel med dess produkter världen över. Larco är en av världens största ferronickelproducent. 2012 hade företaget 960 anställda, och klassificerades därför som ett stort företag ([5]).

(9) Vid tiden för det formella granskningsförfarandet ägdes 55,2 % av aktierna i Larco av grekiska staten genom HRADF, 33,4 % av National Bank of Greece SA (nedan kallad *NBG*, ett privat kreditinstitut) och 11,4 % av Public Power Corporation SA (PPC, den dominerande elproducenten i Grekland, där staten är majoritetsägare).

(10) Larco driver en smältanläggning i Larymna i centrala Grekland. Larco har också gruvrättigheter på olika orter i Grekland: Agios Ioannis-gruvorna (nära Larymna), Evia-gruvorna, Kastoria-gruvorna och Servia-brunkolsgruvan.

(11) Larco etablerades 1989 som ett nytt företag efter likvidationen av Hellenic Mining and Metallurgical SA i Larymna ("Gamla Larco"). Gamla Larco är fortfarande under likvidation, men dess tillgångar överfördes till Larco tillsammans med motsvarande skulder under 1989. Gamla Larco är därför fordringsägare till Larco.

2.2 **Beskrivning av åtgärderna**

2.2.1 *Åtgärd 1: Ingen betalning av skulder till finansministeriet*

(12) I april 1998 ingicks ett avtal om skulduppgörelse mellan Larco och dess största fordringsägare, nämligen Gamla Larco, PPC och den grekiska staten. Enligt avtalet skulle Larcos skulder till fordringsägarna löpa med en årlig ränta på 6 %. Skulden till grekiska staten har dock legat stilla eller ökat svagt åtminstone sedan 2004 ([6]), medan skulden till PPC och Gamla Larco har återbetalats eller minskat ([7]).

(13) Det verkar alltså som om staten behandlade sin skuld till Larco på annat sätt än de två andra fordringsägarna gjorde.

2.2.2 *Åtgärd 2: Den statliga garantin från 2008*

(14) Den 22 december 2008 ställde staten upp med en garanti för ett lån på 30 miljoner euro från ATE Bank till Larco. Garantin täckte 100 % av lånet i upp till tre år och hade en garantipremie på 1 % per år.

2.2.3 *Åtgärd 3: 2009 års kapitalökning*

(15) Mot bakgrund av det negativa egna kapitalet föreslog Larcos styrelse 2009 en ökning av aktiekapitalet med 134 miljoner euro, vilket de tre aktieägarna godkände. Dock är det bara den grekiska staten som utövat sina rättigheter fullt ut, medan NBG delvis utövade sina rättigheter och PPC över huvud taget inte deltog i ökningen av aktiekapitalet. Inga nya aktieägare bidrog till ökningen av aktiekapitalet.

([4]) Se fotnot 1.
([5]) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).
([6]) Under 2004 var den 10,3 miljoner euro och har ökat stadigt och nådde 13,5 miljoner euro under 2011.
([7]) PPC: 39 miljoner euro 2004 och noll euro 2011. Gamla Larco: 48,3 miljoner euro 2007 och 43,8 miljoner euro 2011.

(16) Den faktiska ökningen uppgick bara till 65,5 miljoner euro, varav grekiska staten bidrog med cirka 45 miljoner euro (69 % av det totala kapitaltillskottet) och NBG bidrog med 20,5 miljoner euro (31 %). Trots Larcos dåliga finansiella läge, verkar det som om kapitalökningen inte var baserad på en omstruktureringsplan för att återupprätta företagets lönsamhet och NBG tycks ha avskrivit företagets bokförda värde ”eftersom gruppen inte avser att återvinna investeringens bokförda värde, mot bakgrund av att företaget har avsevärda finansiella svårigheter” ([8]) (se skäl 45 i beslutet av den 6 mars 2013).

2.2.4 *Åtgärd 4: Den statliga garantin från 2010*

(17) Den 10 maj 2010 sköt staten till en garanti som skulle täcka ett garantibrev från NBG till Larco på omkring 10,8 miljoner euro. Garantin täckte 100 % av NBG:s garantibrev, löper tills vidare och har en garantipremie på 2 % per år.

2.2.5 *Åtgärd 5: Garantibrev i stället för förskottsbetalning av skattetillägg 2010*

(18) De grekiska skattemyndigheterna granskade 2010 Larcos redovisning och underkände redovisningen av vissa förluster från hedgekontrakt för priset på nickel. Till följd av den felaktiga registreringen av förluster, utdömdes skattetillägg på 190 miljoner euro ([9]).

(19) Larco ifrågasatte senare i grekiska domstolar påförandet av skattetillägget. Enligt grekisk lag ([10]) måste ett företag som hotas av skattetillägg förhandsbetala 25 % av beloppet i fråga för att i domstol kunna ifrågasätta utfärdandet av skattetillägget (i det här fallet skulle 25 % motsvara 47 miljoner euro).

(20) Men i fråga om Larco beslutade en grekisk förvaltningsdomstol att undanta företaget från skyldigheten att förhandsbetala 25 % av skattetillägget och ersatte det med skyldigheten att lämna in garantibrev på endast 1,5 miljoner euro.

2.2.6 *Åtgärd 6: De statliga garantierna från 2011*

(21) Den 30 december 2011 lämnade staten två garantier för två lån på 30 miljoner euro och 20 miljoner euro från ATE Bank. Ett av lånen (det på 20 miljoner euro) hade förfallit vid den tidpunkt då garantin beviljades. Garantierna gav 100 % täckning och hade en premie på 1 % per år.

2.3 **Beskrivning av orsakerna till att ett formellt granskningsförfarande inleddes**

(22) I beslutet av den 6 mars 2013 (skälen 18–25) kom kommissionen till den preliminära slutsatsen att Larco sedan 2007 kan anses vara ett företag i svårigheter i den mening som avses i undsättnings- och omstruktureringsriktlinjerna ([11]). Mot den bakgrunden drog kommissionen den preliminära slutsatsen att alla sex åtgärder utgjorde statligt stöd och den uttryckte tvivel om åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden.

(23) Om åtgärderna skulle utgöra statligt stöd, skulle de ha beviljats i strid med skyldigheterna om anmälan och väntetid som fastställs i artikel 108.3 i fördraget.

3. **KOMMENTARER FRÅN GREKLAND**

3.1 **Företag i svårigheter**

(24) I sina synpunkter inom ramen för det formella granskningsförfarandet hävdade de grekiska myndigheterna att Larco inte var ett företag i svårigheter under 2008 och 2009, eftersom de registrerade förlusterna berodde på sjunkande världspriser för ferronickel under de åren. De grekiska myndigheterna hävdade att Larco har varit ett företag i svårigheter endast sedan 2010.

([8]) Anmärkning 24: Andelar i företag i anknutna företag

([9]) De grekiska myndigheterna förtydligade senare att den aktuella åtgärden avser en ytterligare skatt, snarare än skattetillägg. Följaktligen ska åtgärd 5 tolkas som hänvisning till en ytterligare skatt och inte ett skattetillägg, vilket felaktigt anges i beslutet av den 6 mars 2013.

([10]) Grekiska lagen om inkomstbeskattning (Greek Income Taxation Code law) 2238/1994 (Officiella tidningen FEK A/151/16.9.94), artikel 74.9.

([11]) Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

3.2 **Åtgärd 1: Ingen betalning av skulder till finansministeriet**

(25) De grekiska myndigheterna hävdade att den statliga kredit Larco fick inte utgjordes av statliga medel, eftersom den ursprungligen var en privat kredit från Organisation for Entreprise Restructuring SA (OER). När OER likviderades, i enlighet med lag 2741/1999, överfördes alla dess fordringar till staten.

(26) Dessutom förklarade de att 1998 års avtal om skulduppgörelse innehöll särskilda regler för hantering och insamling av den utestående skulden som skulle tillämpas i slutet av varje budgetår på följande sätt:

a) Om Larco uppvisade vinst under ett budgetår skulle den upplupna räntan (6 % per år) betalas till fordringsägarna i första hand, innan den huvudsakliga skulden betalas.

b) Efter återbetalning av ränta, skulle Larco behålla ett visst belopp från vinsterna för investeringar.

c) Efter tillämpning av a och b skulle en eventuell kvarvarande vinst från Larco fördelas proportionellt till företagets fordringsägare.

(27) Om Larco inte gjorde några vinster efter 1999, hade fordringsägarna rätt att kräva återbetalning av sina skulder på olika sätt, t.ex. genom att ta hänsyn till det belopp som ska betalas ut, kapitalisering, etc. Fordringsägarna hade däremot inte rätt till tvångsindrivning av den utestående skulden, exempelvis beslagtagande av företagets tillgångar eller framtvingande av ett konkursförfarande gentemot företaget.

(28) Fram till 2003 erhöll fordringsägarna den upplupna räntan enligt överenskommelsen. Under perioden 2004–2007 gjorde Larco inga vinster och följaktligen skedde ingen återbetalning av den upplupna räntan. PPC ingick 2007 ett råmaterialavtal med Larco – godkänt av alla fordringsägare – varigenom Larco levererar brunkol till PPC, vilket innebar att skulden minskade i motsvarande grad. Skulden till PPC var helt borta 2011.

(29) Förvaltaren av gamla Larco har försökt driva in skulden på juridisk väg, och det verkar som om vissa belopp redan har betalats. 2011 hade Gamla Larco samlat in 5 miljoner euro av sin utestående skuld enligt 1998 års avtal. Eftersom Gamla Larco också har skulder till den grekiska staten, tog staten dessa 5 miljoner euro.

(30) I fråga om Larcos direkta skuld till den grekiska staten, har staten till Larco regelbundet skickat fakturor på årsbeloppet av skulden, inklusive den årliga upplupna räntan.

(31) Därför hävdade de grekiska myndigheterna att den skuld som härrör från 1998 års avtal inte kan utgöra statliga medel och under alla omständigheter förelåg ingen selektiv fördel för Larco.

3.3 **Åtgärd 2: Den statliga garantin från 2008**

(32) De grekiska myndigheterna åberopade tillkännagivandet om garantier ([12]) och särskilt avsnitt 3.2 i det, som omfattar förhållanden under vilka kommissionen kan utesluta förekomsten av statligt stöd i en enskild garanti. De grekiska myndigheterna hävdar följande:

a) Larco var inte ett företag i svårigheter vid den tidpunkt då garantin beviljades.

b) Garantins omfattning kunde mätas korrekt när den beviljades.

c) Garantin beviljades för ett skuldebrev (obligationslån), och kan därför överstiga 80 % av det utestående lånet.

d) Den premie på 1 % som betalades för garantin var ett marknadspris, som återspeglar Larcos finansiella ställning.

(33) De grekiska myndigheterna hävdade följaktligen att den statliga garantin från 2008 inte utgör statligt stöd.

(34) De grekiska myndigheterna förklarade att åtgärd 2 beviljades genom ministerbeslut YA 2/93378/0025 av den 22 december 2008 som täckte det exakta beloppet 30 000 000 euro

([12]) Kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

3.4 **Åtgärd 3: 2009 års kapitalökning**

(35) De grekiska myndigheterna hävdade att statens deltagande i kapitalökningen syftade till att skydda företagets värde mot bakgrund av den förestående privatiseringen och i syfte att genomföra en omstruktureringsplan. I sitt beslut tog staten hänsyn till de potentiella tillväxtmöjligheterna hos Larco, värdet på företagets tillgångar och den allmänna situationen på ferronickelmarknaden samt åtgärder för omstruktureringar och kostnadsnedskärningar.

(36) NBG bidrog med 31 % av kapitalökningen. Till skillnad från staten beslöt NBG att utöva sina rättigheter endast delvis. De grekiska myndigheterna hävdade att NBG:s mål var att behålla en viss kontroll över företaget och bankens åtgärder bör därför inte ses som bristande förtroende för Larcos framtid. I själva verket minskade NBG sitt aktieinnehav i Larco till det minimum som är nödvändigt enligt grekisk lag för att ha vetorätt över vissa viktiga styrelsebeslut.

(37) Den tredje aktieägaren, PPC, avstod uttryckligen från att delta i kapitalökningen, och godtog att dess aktieinnehav skulle späs ut. De grekiska myndigheterna hävdade att PPC inte deltog eftersom PPC strävade efter att göra det möjligt för staten att få en större aktiemajoritet, mot bakgrund av privatiseringen av företaget.

(38) Slutligen har de grekiska myndigheterna hävdat att staten agerade som en marknadsekonomisk investerare och att 2009 års kapitalökning inte utgjorde statligt stöd.

(39) Vad gäller beviljandedatum kunde de grekiska myndigheterna inte tillhandahålla entydig information. Protokoll från aktieägarmötet visar att grekiska staten bidrog med 15 000 000 euro till kapitalökningen den 15 april 2009, genom dokument Οικ2/27694/0025 från finansministeriet i syfte att statens totala bidrag till kapitalökningen skulle uppgå till 44 999 999,40 euro. Larcos årsredovisning för 2009 visar att beslutet om kapitalökningen fattades den 14 maj 2009, men det framgår inte när det verkliga tillskottet av nytt kapital ägde rum.

3.5 **Åtgärd 4: Den statliga garantin från 2010**

(40) De grekiska myndigheterna förklarade att inom ramen för 1998 års avtal hade Gamla Larco krävt återbetalning av Larcos skulder i grekiska domstolar och flera domar och upphävanden har avkunnats, bland annat beträffande en skuld på cirka 10,5 miljoner euro ([13]).

(41) Mot bakgrund av ett överklagande från Larco och på grund av risken för irreparabel skada, sköt Greklands högsta domstol upp betalningen av skulden på cirka 10,5 miljoner euro till dess den behöriga domstolen förkunnat en slutlig dom. Uppskjutandet beviljades på villkor att Larco lämnade en garanti till Gamla Larco på ett belopp motsvarande den uppskjutna betalningen. NBG tillhandahöll Larco garantibrevet för omkring 10,8 miljoner euro (10,5 miljoner euro från den ursprungliga omtvistade skulden + 300 000 euro för rättegångskostnader och andra utgifter). Garantibrevet täcktes i sin tur av en statlig garanti för hela beloppet med en premie på 2 % per år på obestämd tid.

(42) De grekiska myndigheterna förklarade att den åtgärden hade utförts av staten som aktieägare i avsikt att uppfylla villkoren för uppskjutandet och skydda sin investering från förfallna skulder. I annat fall hade uppskjutandet inte varit tillämpligt och Gamla Larco skulle ha haft rätt att driva in skulden, eventuellt genom att beslagta Larcos tillgångar. Larco skulle då ha blivit insolvent. Enligt de grekiska myndigheterna hade NBG inte beviljat garantibrevet utan den statliga garantin.

(43) De grekiska myndigheterna klargjorde att åtgärd 4 beviljades genom ministerbeslut YA 2/923/0025 av den 10 maj 2010 och täckte det exakta beloppet 10 510 824,95 euro och 310 000 euro för rättegångskostnader och andra utgifter, totalt alltså 10 820 824,95 euro.

3.6 **Åtgärd 5: Garantibrev i stället för förskottsbetalning av skattetillägg 2010**

(44) De grekiska myndigheterna förtydligade att den aktuella åtgärden avser en extra skatt, snarare än ett skattetillägg. Den extra skatten infördes, eftersom skattemyndigheterna inte ansåg att förlusterna från hedgekontrakt kunde härledas Larcos nettoinkomster, vilket Larco hävdade. De grekiska myndigheterna klargjorde också att rätten uppmanat Larco att lämna garantibrev på ett totalt värde av 4,7 miljoner euro.

([13]) Enligt Gamla Larco motsvarar detta den upplupna ränta enligt principen i 1998 års avtal.

(45) De grekiska myndigheterna lade fram bevis för att Larco hade tillåtelse att ersätta förbetalning av den extra skatten genom garantibrev på grundval av en allmän rättslig bestämmelse. I domstolens dom som tillåter Larco att ersätta förskottsbetalningen av den extra skatten genom garantibrev, i enlighet med nationell lag ([14]), tillämpas ett avvägningstest, som tar hänsyn till fördelarna för kreditgivaren (staten) och gäldenärens lönsamhet (Larco). På grundval av det fattade domstolen beslut om tillfälligt uppskjutande av skyldigheten att förhandsbetala 47 miljoner euro (det vill säga 25 % av den extra skatten), och ersätta det med garantibrev på sammanlagt 4,7 miljoner euro). Detta uppskov skulle gälla till dess att en slutlig dom meddelades med anledning av den process som Larco inlett mot staten för påförande av den extra skatten.

(46) Dessutom hävdade de grekiska myndigheterna att nationella domstolars beslut inte kan tillskrivas staten.

(47) De grekiska myndigheterna förklarade vidare att staten, trots det tillfälliga uppskjutandet, i praktiken hade upphävt de ekonomiska konsekvenserna av uppskjutandet genom att kompensera den extra skatt som Larco ska betala med belopp som staten är skyldig Larco, såsom inkomstskatt eller momsbelopp. Detta är tillåtet genom den nyligen antagna lagstiftningen för att påskynda uppbörden av skatt i Grekland.

(48) Det verkar alltså som om staten redan tagit in minst 16,1 miljoner euro av det belopp som ska förhandsbetalas av Larcos extra skatt.

3.7 **Åtgärd 6: De statliga garantierna från 2011**

(49) De grekiska myndigheterna förklarade att inget av de båda lånen för vilka garantier tillhandahölls hade förfallit. Lånet på 20 miljoner euro från ATE Bank var en refinansiering av ett gammalt lån på 20 miljoner euro som hade förfallit.

(50) De grekiska myndigheterna hävdade att de två statliga garantierna inte omfattar statliga medel, eftersom staten hade en skuld på 60 miljoner euro till Larco i form av momsbelopp. Om garantierna togs i anspråk, skulle de beloppen kunna uppväga den utestående skulden från staten.

(51) Myndigheterna hävdade också att om åtgärden verkligen utgjorde stöd, skulle den anses förenlig med den inre marknaden, eftersom den uppfyllde kraven i den tillfälliga ramen ([15]) och det relevanta tillfälliga grekiska systemet för lånegarantier (det tillfälliga garantisystemet) ([16]). Myndigheterna ansåg framför allt att förutom det faktum att Larco var ett företag i svårigheter vid den tidpunkt då åtgärden beviljades så var övriga villkor i stödsystemet uppfyllda:

a) Larco var ett stort företag.

b) Lånet på 30 miljoner euro var ett investeringslån, medan lånet på 20 miljoner euro var ett lån för att refinansiera ett äldre lån, som beviljades för investeringar.

c) Garantierna beviljades före utgången av 2011.

d) Det sammanlagda beloppet för de två garanterade lånen översteg den årliga lönekostnaden för Larco med endast 3 miljoner euro.

e) Garantierna täckte 100 % av lånet, men en sådan åtgärd var den enda möjligheten för Larco att få tillgång till finansiering på grund av den särskilda situationen för den grekiska ekonomin.

f) Garantierna omfattade en premie på 1 % per år, som bör betraktas som en marknadsmässig premie.

(52) Slutligen hävdade de grekiska myndigheterna att om kommissionen ansåg att stödåtgärden utgör ett stöd och att villkoren i det tillfälliga stödsystemet inte var uppfyllda, borde åtgärderna betraktas som undsättningsstöd. Sådant stöd borde ha betraktats som anmält, eftersom kommissionen fick kännedom om åtgärden i svaret av den 16 mars 2012 på de skriftliga frågorna, vilket var vid tidpunkten för den preliminära undersökningen.

(53) Enligt de grekiska myndigheterna uppfyllde stödet kraven i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, eftersom

a) det var likviditetsstöd i form av lånegarantier,

b) det beviljades på grundval av allvarliga sociala problem och inte medförde några allvarliga negativa följdeffekter i andra medlemsstater,

([14]) Artiklarna 200–205 i den administrativa förfarandekoden.
([15]) Meddelande från kommissionen – Tillfällig gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (EUT C 83, 7.4.2009, s. 1).
([16]) N 308/09, antagen den 30 juni 2009.

c) de grekiska myndigheterna höll på att utarbeta en omstruktureringsplan i samarbete med kommissionen,

d) det var begränsat till ett belopp som är nödvändigt för att upprätthålla driften av företaget under en begränsad period,

e) det respekterade principen om ”en enda gång”, eftersom Larco inte hade mottagit undsättnings- eller omstruktureringsstöd tidigare,

f) Larco lade fram en affärsplan för staten, som motiverar behovet av finansieringen på 30 miljoner euro för investeringar.

(54) De grekiska myndigheterna klargjorde att åtgärd 6 beviljades genom dels ministerbeslut YA 2/95156/0025 av den 30 december 2011 och täckte det exakta beloppet 30 000 000 euro, dels ministerbeslut YA 2/95161/0025 av den 30 december 2011 på det exakta beloppet 20 000 000 euro.

4. **BEDÖMNING**

(55) Detta beslut behandlar inledningsvis frågan huruvida Larco är ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering. Därefter bedöms om åtgärderna i fråga utgör statligt stöd till Larco i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget och, slutligen, om sådant stöd kan vara förenligt med den inre marknaden.

4.1 **Larcos svårigheter**

(56) I beslutet av den 6 mars 2013, särskilt skälen 18–25, konstaterade kommissionen preliminärt att Larco var ett företag i svårigheter vid den tidpunkt då de sex åtgärderna i fråga vidtogs. De viktigaste finansiella uppgifterna för Larco för perioden 2007–2011 presenteras i tabellen.

Larcos viktigaste finansiella uppgifter 2007–6/2012 (miljoner euro)

	2007	2008	2009	2010	2011	Första halvåret 2012 (*)
Omsättning	549,3	284	98,8	239	311	154,6
Vinst före skatt	23	– 116	– 105	6,4	6,5	– 12,2
Tecknat kapital	163,8	163,8	109	109	109	109
Eget kapital	104	– 0.4	– 35	– 31	– 26	– 39
Total skuld	141,2	230,1	233,9	261,8	262,7	326,0
Skulder/eget kapital (andel)	1,3	– 575,0	– 6,6	– 8,3	– 10,1	– 8,4

(*) Uppgifter från HRADF.

(57) I punkt 10 a i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering fastställs också att ett aktiebolag betraktas som ett företag i svårigheter när ”över hälften av det tecknade kapitalet har gått förlorat och mer än en fjärdedel av detta kapital har gått förlorat under de senaste tolv månaderna”. Detta bygger på antagandet att ett företag som drabbas av massiva förluster av sitt aktiekapital inte kommer att kunna hejda förlusterna, vilket med största sannolikhet gör att företaget försätts i konkurs på kort eller medellång sikt (vilket anges i punkt 9 i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering).

(58) I punkt 11 i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering sägs dessutom att ett företag kan anses befinna sig i svårigheter ”om de vanliga tecknen på att ett företag befinner sig i svårigheter föreligger, såsom ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde, som kan gå ner till noll, på nettotillgångarna”. I detta hänseende är, enligt tribunalen, ”förekomsten av negativa egna kapital som […] kan betraktas som en viktig indikator på att ett företag befinner sig i en svår ekonomisk situation” ([17]).

([17]) Förenade målen T-102/07, Freistaat Sachsen mot kommissionen, och T-120/07, MB Immobilien och MB System mot kommissionen, [2010] REG II- 585, punkt 106.

(59) Enligt Larcos finansiella rapporter för perioden 2007-första halvåret 2012 minskade företagets tecknade kapital inte med mer än hälften. Under samma period blev dock företagets egna kapital negativt. I tidigare ärenden har kommissionen ansett att när ett bolag har negativt eget kapital, innebär detta att företagets hela tecknade kapital har gått förlorat och det antas att kriterierna i punkt 10 a i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering är uppfyllda ([18]).

(60) När det gäller Larco anser kommissionen att dess tecknade kapital endast förefaller inte ha minskat med mer än hälften, eftersom företaget inte vidtog lämpliga åtgärder, vilket normalt sett anges i grekisk lagstiftning ([19]). Sådana lämpliga åtgärder syftar till att omvandla ett företags egna kapital från negativt till positivt och samtidigt höja det till en lämplig nivå. Sådana lämpliga åtgärder kan bestå antingen av kapitalisering av förluster eller en kapitalökning eller båda alternativen.

(61) Kommissionen anser att en kapitalisering av förlusterna skulle ha lett till förlust av hela det tecknade kapitalet, eftersom de ackumulerade förlusterna var högre än det tecknade kapitalet. Av detta skäl anser kommissionen att sedan 2008 har kriterierna i punkt 10 a i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering uppfyllts i detta fall.

(62) Dessutom, när det gäller kriterierna i punkt 11 i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, uppvisade Larco en betydande minskning av omsättningen från 2007 till 2009 och betydande förluster under 2008 och 2009, totalt 221 miljoner euro (116 miljoner euro respektive 105 miljoner euro). Under 2010 och 2011 ökade företagets omsättning och intäkter, men inte tillräckligt för att Larco skulle kunna återhämta sig finansiellt. Under samma period förblev det egna kapitalet negativt och skulden fortsatte att växa. Dessutom gjorde Larco återigen förlust under första halvåret 2012.

(63) Kommissionen delar inte de grekiska myndigheternas uppfattning att Larco inte var i svårigheter under åren 2008 och 2009, eftersom förlusterna berodde på sjunkande priser på ferronickel.

(64) För det första betyder det faktum att lägre priser på ferronickel ledde till förluster och bidrog till Larcos svårigheter inte i sig något försvagande av det faktum att Larco visade de vanliga tecknen på ett företag i svårigheter. Ett välmående företag skulle behöva anpassa sina kostnader till sådana prisförändringar för att undvika förluster.

(65) För det andra hade Larco under åren 2008 och 2009 ett negativt eget kapital och dess skuld ökade med 63 % mellan 2007 och 2008. Även om priset på ferronickel och omsättningen ökade avsevärt efter 2010, visar de därpå följande finansiella resultaten för Larco att svårigheterna kvarstod. Man kan således inte dra slutsatsen att förlusterna under 2008 och 2009 bara berodde på låga priser på ferronickel.

(66) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att Larco var ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering vid den tidpunkt då de sex åtgärderna beviljades.

4.2 **Förekomst av statligt stöd**

(67) Enligt artikel 107.1 i fördraget är ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna”.

(68) Enligt kommissionens fasta praxis, och som bekräftats i rättspraxis, utgörs kriteriet för att bedöma huruvida en transaktion mellan en myndighet och ett företag utgör statligt stöd av principen om en investerare i en marknadsekonomi respektive principen om en kreditgivare i en marknadsekonomi ([20]). Det följer av denna princip att när staten agerar på en marknad som en kommersiell aktör måste den göra detta på samma sätt som en privat aktör. Om det inte är fallet, kan det förekomma statligt stöd. Med andra ord är kriteriet vid prövningen av om en transaktion har inslag av statligt stöd om en privat aktör i en liknande situation skulle ha agerat på samma sätt. Vid tillämpningen av denna princip kan icke-ekonomiska överväganden inte ligga till grund för beviljande av stöd.

([18]) Kommissionens beslut i ärende C 38/07, Arbel Fauvet Rail (EUT L 238, 5.9.2008, s. 27), kommissionens beslut i ärende C 27/10, United Textiles (EUT L 279, 12.10.2012, s. 30).

([19]) Enligt artikel 47 i den grekiska lagen 2190/1920 måste delägarna, om det egna kapitalet i ett företag sjunker till mindre än 50 % av aktiekapitalet, inom sex månader från slutet av det relevanta räkenskapsåret besluta om företaget ska likvideras eller vidta andra åtgärder.

([20]) Se exempelvis mål C-305/89, Italien mot kommissionen (Alfa Romeo) (REG 1991, s. I-1603), punkterna 18 och 19. Mål T-16/96, Cityflyer Express mot kommissionen, REG 1998, s. II-757, punkt 51. De förenade målen T-129/95, T-2/96 och T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke och Lech-Stahlwerke mot kommissionen, REG 1999, s. II-17, punkt 104. De förenade målen T-268/08 och T-281/08 och T-97/96, *Land Burgenland och Österrike* mot kommissionen, REG 2012, s. II-0000, punkt 48.

4.2.1 *Åtgärd 1: Ingen betalning av skulder till finansministeriet*

(69) På grundval av tillgänglig information kan kommissionen inte godta de grekiska myndigheternas argument att krediten från OER var en privat kredit. Enligt den grekiska lagen 1386/1983 (artikel 1) ([21]) om inrättande av OER ska OER verka för det sociala intresset och under tillsyn av staten. Enligt artikel 3 i lagen var staten den enda aktieägaren i OER. Dessutom hade staten möjlighet att direkt utse ordföranden tillsammans med två av åtta styrelseledamöter och indirekt ytterligare fyra ledamöter. Av ovanstående framgår att OER:s resurser är statliga medel och att varje kredit från OER verkar kunna tillskrivas staten.

(70) De belägg som de grekiska myndigheterna lämnat visar att Larcos skuld till OER (och som därefter överförts till staten) regelbundet hade rapporterats och fakturerats, i enlighet med 1998 års avtal om skulduppgörelse. Delar av skulden betalades när företagets lönsamhet så tillät. Larco investerade under denna period, vilket minskade återbetalningarna, men investeringarna skedde efter överenskommelse med samtliga fordringsägare. Enligt avtalet hade fordringsägarna ingen rätt till tvångsindrivning av den utestående skulden.

(71) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att åtgärd 1 uppfyller principen om hur en kreditgivare i en marknadsekonomi skulle ha agerat, eftersom staten i egenskap av kreditgivare agerade på samma sätt som en privat kreditgivare, eftersom den använde alla medel som stod till dess förfogande och inom de överenskomna kontraktsramarna, för att driva in sin skuld.

4.2.2 *Åtgärd 2: Den statliga garantin från 2008*

(72) Statliga garantier innebär en risk för statliga medel, eftersom ett anspråk på dem belastar statsbudgeten. En garanti för vilken det inte betalas en lämplig ersättning innebär vidare en förlust av statliga medel. Följaktligen är kriteriet för statliga medel, och om de kan tillskrivas staten, uppfyllt för denna åtgärd, vilket de grekiska myndigheterna inte ifrågasatt.

(73) Kommissionen instämmer inte i de grekiska myndigheternas argument att villkoren i avsnitt 3.2 i tillkännagivandet om garantier är uppfyllda. Kommissionen har fastställt att Larco var ett företag i svårigheter 2008. Dessutom kan en årlig garantipremie på 1 % inte anses återspegla risken för fallissemang för garanterade lån, med tanke på Larcos betydande finansiella svårigheter, framför allt företagets höga skulder i förhållande till eget kapital.

(74) Kommissionen anser att en försiktig kreditgivare i en marknadsekonomi inte skulle ha gett Larco en garanti på dessa villkor. Eftersom åtgärden beviljades selektivt till Larco drar kommissionen slutsatsen att den statliga garantin från 2008 innebar en selektiv fördel för stödmottagaren.

(75) Larco är verksamt inom en sektor där produkterna handlas mellan medlemsstaterna och företaget exporterar den största delen av sin produktion till andra medlemsstater. Det finns dessutom nickelgruvor, smältning och raffinering i sex medlemsstater förutom Grekland, nämligen i Österrike, Finland, Frankrike (Nya Kaledonien), Spanien, Sverige och Förenade kungariket ([22]). Handel med nickel sker i nästan alla medlemsstater ([23]).

(76) Åtgärderna i fråga gör att Larco kan fortsätta sin verksamhet och, till skillnad från andra konkurrenter med finansiella svårigheter, inte behöver ta följderna av det som normalt blir fallet vid dåliga ekonomiska resultat. Detta snedvrider konkurrensen eftersom andra företag som är verksamma på samma marknader måste verka utan ett sådant statligt stöd.

(77) Följaktligen dras slutsatsen att åtgärd 2 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen anser att stödet är lika med beloppet av det garanterade lånet, eftersom det är tvivelaktigt att Larco, med tanke på företagets ekonomiska svårigheter, skulle ha fått någon finansiering på marknaden oberoende av villkoren. Med andra ord anser kommissionen att Larco fått en fördel motsvarande beloppet av det garanterade lånet, eftersom det utan den statliga garantin inte skulle ha kunnat erhålla motsvarande finansiering från marknaden.

(78) Kommissionen har inga uppgifter om att garantin har utlösts.

4.2.3 *Åtgärd 3: 2009 års kapitalökning*

(79) Statens deltagande 2009 i ökningen av Larcos aktiekapital omfattar statliga medel och kan tillskrivas staten. Detta kriterium är således uppfyllt, vilket de grekiska myndigheterna inte har bestritt.

([21]) Greklands Officiella tidning FEK A-107.
([22]) *Källa:* British Geological Survey, European Mineral Statistics 2006–2010, http://www.bgs.ac.uk/; även Nickel Institute, http://www.nickelinstitute.org.
([23]) *Källa:* British Geological Survey, European Mineral Statistics 2006–2010, http://www.bgs.ac.uk/;

(80) Kommissionen har inte fått några övertygande bevis från de grekiska myndigheterna som skulle motivera deras argument att staten agerade som en rationell privat investerare. Protokollet från aktieägarmötet som bifogades som bevis tyder på att ingen omstruktureringsplan lämnats till aktieägarna före kapitalökningen trots att Larco var ett företag i svårigheter. Dessutom räckte det slutliga belopp som kapitalökningen uppgick till inte till för att täcka Larcos egna negativa kapital och kan följaktligen inte betraktas som en åtgärd som skyddar företagets värde och stödjer dess omstrukturering.

(81) I fråga om deltagandet från NBG vill kommissionen fästa uppmärksamheten på tribunalens förtydligande ”att den omständighet att investeringar gjorts parallellt kan således inte i sig vara tillräcklig – inte ens då även privata betydande investeringar gjorts – för att komma fram till slutsatsen att det inte är fråga om något stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, utan att därvid beakta övriga relevanta faktiska och rättsliga omständigheter” ([24]).

(82) NBG:s delvisa deltagande kan inte användas som bevis på parallellagerande mellan statliga och privata aktieägare eftersom NBG var exponerat mot Larco inte bara som aktieägare, utan även som kreditgivare. NBG:s beslut att delvis delta i kapitalökningen var alltså ett sätt att inte bara skydda sina investeringar, utan även dess ställning som kreditgivare.

(83) Dessutom hade staten redan lämnat 2008 års statliga garanti till Larco. I enlighet med relevant rättspraxis kan statens deltagande i kapitalökningen 2009 inte ses isolerat, utan måste granskas mot bakgrund av andra stödåtgärder ([25]).

(84) Protokollet från aktieägarmöten stöder inte heller de grekiska myndigheternas argument att PPC hade för avsikt att staten skulle få en stor aktieägarmajoritet. I stället förklarade PPC att man inte tänker delta i ökningen av aktiekapitalet.

(85) Kommissionen anser följaktligen att en försiktig kreditgivare i en marknadsekonomi inte skulle ha deltagit i ökningen av Larcos aktiekapital på dessa villkor. Eftersom åtgärden beviljades selektivt till Larco drar kommissionen slutsatsen att statens deltagande i kapitalökningen 2009 innebar en selektiv fördel för mottagaren.

(86) Av de skäl som anges i skälen 75 och 76 kan åtgärden påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen.

(87) Följaktligen dras slutsatsen att åtgärd 3 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Eftersom det inte har ifrågasatts att staten utövade sina fullständiga rättigheter till ökning av aktiekapitalet, uppgår värdet av åtgärd 3 till 44 999 999,40 euro.

(88) Vad gäller beviljandedatum framgår det av protokollet från aktieägarmötet den 14 maj 2009 att den grekiska staten bidrog med 15 000 000 euro till kapitalökningen den 15 april 2009 ([26]) med målet att statens totala bidrag till ökningen av aktiekapitalet skulle uppgå till 44 999 999,40 euro. Kommissionen har ingen information om vilken dag det återstående statliga bidraget till företagets ökning av aktiekapitalet beviljades.

4.2.4 *Åtgärd 4: Den statliga garantin från 2010*

(89) Av samma skäl som för åtgärd 2 är kriteriet för statliga medel, och om de kan tillskrivas staten, uppfyllt för åtgärd 4, vilket de grekiska myndigheterna inte ifrågasatt.

(90) Kommissionen erkänner att det kan vara gängse affärspraxis för aktieägare att tillhandahålla garantier i omständigheter som liknar detta fall. Men eftersom NBG även var aktieägare i Larco anser kommissionen att det skulle vara normalt för aktieägare att proportionellt dela risken till följd av garantin i fråga. Istället tog staten i praktiken på sig hela risken genom att lämna en garanti för en skuld, medan Larco var i svårigheter och redan hade stigande skulder.

(91) I likhet med åtgärd 2 är inte heller villkoren i avsnitt 3.2 i tillkännagivandet om garantier uppfyllda för denna åtgärd, eftersom en premie på 2 % inte kan anses återspegla risken för fallissemang för Larco.

([24]) Mål T-565/08, Corsica Ferries mot kommissionen, dom av den 11 september 2012, punkt 122.
([25]) De förenade målen C 399/10 och C-401/10 P, Bouygues SA och Bouygues Télécom SA mot kommissionen, och mål T-11/95, BP Chemicals mot kommissionen, REG 1998, punkt 171.
([26]) Genom dokument Οικ2/27694/0025 från finansministeriet.

(92) Kommissionen anser följaktligen att en försiktig kreditgivare i en marknadsekonomi inte skulle ha gett Larco en garanti på dessa villkor. Eftersom åtgärden beviljades selektivt till Larco drar kommissionen slutsatsen att den innebar en selektiv fördel för stödmottagaren.

(93) Av de skäl som anges i skälen 75 och 76 kan åtgärden påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen.

(94) Följaktligen dras slutsatsen att åtgärd 4 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen anser att stödbeloppet är lika med det garanterade beloppet, eftersom det står klart att, oavsett villkor, ingen försiktig marknadsaktör skulle ha kunnat garantera det beloppet för Larco, med tanke på företagets ekonomiska svårigheter. Med andra ord anser kommissionen att Larco fått en fördel motsvarande det garanterade beloppet, eftersom det utan den statliga garantin inte skulle ha kunnat erhålla någon garanti från marknaden.

(95) Kommissionen har inga uppgifter om att garantin har utlösts.

4.2.5 *Åtgärd 5: Garantibrev i stället för förskottsbetalning av ytterligare skatt under 2010*

(96) Kommissionen noterar klargörandena från de grekiska myndigheterna beträffande den faktiska bakgrunden till åtgärd 5.

(97) Mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av de grekiska myndigheterna håller kommissionen med om att Larcos rätt att ersätta förskottsbetalningen av den ytterligare skatten med garantibrev beviljades av domstolen på grundval av objektiva kriterier som skulle ha tillämpats på ett företag i en liknande situation. Kommissionen drog därför slutsatsen att åtgärd 5 inte innebar en selektiv fördel för Larco.

4.2.6 *Åtgärd 6: De statliga garantierna från 2011*

(98) Kommissionen noterar klargörandena från de grekiska myndigheterna beträffande den faktiska bakgrunden till åtgärd 6.

(99) Kommissionen delar inte de grekiska myndigheternas uppfattning att åtgärd 6 inte omfattar statliga medel. För det första, vilket förklaras med avseende på åtgärd 2, innebar statliga garantier att statliga medel riskerades, eftersom ett anspråk betalas genom den statliga budgeten. En garanti för vilken det inte betalas en lämplig ersättning i form av en marknadsmässig premie innefattar vidare en förlust av statliga medel. Dessutom strider argumentet om den utestående skulden på 60 miljoner euro i momsbelopp mot kommentarerna med avseende på åtgärd 5, där de grekiska myndigheterna hävdade att de rättsligt och avsiktligt inte återbetalade momsbelopp, för att kompensera upphävandet av förskottsbetalningen av den ytterligare skatten.

(100) Kommissionen anser därför att kriteriet för statliga medel, och om de kan tillskrivas staten, är uppfyllt för denna åtgärd.

(101) I likhet med åtgärderna 2 och 4 är villkoren i avsnitt 3.2 i tillkännagivandet om garantier inte uppfyllda för den här åtgärden heller.

(102) Kommissionen anser följaktligen att en försiktig kreditgivare i en marknadsekonomi inte skulle ha gett Larco en garanti på dessa villkor. Eftersom åtgärden beviljades selektivt till Larco drar kommissionen slutsatsen att den innebar en selektiv fördel för stödmottagaren.

(103) Av de skäl som anges i skälen 75 och 76 kan åtgärden påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen.

(104) Följaktligen dras slutsatsen att åtgärd 6 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. I likhet med åtgärd 2 anser kommissionen att stödet är lika med beloppet av de garanterade lånen, eftersom det är tvivelaktigt att Larco, med tanke på företagets ekonomiska svårigheter, skulle ha fått någon finansiering på marknaden oberoende av villkoren.

(105) Kommissionen har inga uppgifter om att garantin har utlösts.

4.2.7 *Slutsats om förekomst av statligt stöd*

(106) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att åtgärderna 1 och 5 inte utgör statligt stöd, medan åtgärderna 2, 3, 4 och 6 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

(107) Det statliga stödet i form av åtgärd 2 uppgår till 30 000 000 euro, och beviljades den 22 december 2008. Det statliga stödet i form av åtgärd 3 uppgår till 44 999 999,40 euro, men de grekiska myndigheterna måste klargöra vilken dag det beviljades. Det statliga stödet i form av åtgärd 4 uppgår till 10 820 824,95 euro, och beviljades den 10 maj 2010 och det totala statliga stödet i form av åtgärd 6 uppgår till 50 000 000 euro (30 000 000 euro + 30 000 000 euro) och beviljades den 30 december 2011.

4.3 **Olagligt stöd**

(108) Åtgärderna 2, 3, 4 och 6 utgör statligt stöd och beviljades i strid med skyldigheterna om anmälan och väntetid som fastställs i artikel 108.3 i fördraget. Således utgör dessa åtgärder olagligt statligt stöd.

4.4 **Stödets förenlighet**

(109) I den mån vissa åtgärder utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget är det nödvändigt att ta ställning till om de är förenliga med hänsyn till de undantag som fastställs i punkterna 2 och 3 i den artikeln.

(110) Enligt domstolens rättspraxis är det upp till medlemsstaterna att anföra eventuella skäl till varför ett stöd är förenligt med den inre marknaden, och styrka att så är fallet ([27]).

4.4.1 *Huruvida åtgärderna 2, 4 och 6 är förenliga med den inre marknaden*

(111) I fråga om åtgärderna 2 och 4 åberopade de grekiska myndigheterna inte eventuella skäl för förenlighet, eftersom de hävdade att åtgärderna inte utgjorde statligt stöd.

(112) Med tanke på att åtgärderna utgör statligt stöd borde de granskas med avseende på deras förenlighet med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget och särskilt enligt riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, eftersom Larco har varit ett företag i svårigheter åtminstone sedan 2008. Enligt punkt 20 i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering sägs ”att ett företag i svårigheter kan inte anses vara ett lämpligt medel för att främja andra allmänna mål förrän dess lönsamhet har säkerställts. Därför anser kommissionen att stöd till företag i svårigheter endast kan bidra till utvecklingen av näringsverksamheter utan att påverka handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset om de villkor som läggs fast i dessa riktlinjer uppfylls”.

(113) De relevanta villkoren i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering (avsnitt 3.1) är dock inte uppfyllda i detta fall. Garantierna hade inte avslutats efter sex månader och de grekiska myndigheterna hade inte anmält en omstruktureringsplan som kunde återställa företagets lönsamhet, och samtidigt hade inga kompenserande åtgärder genomförts för att motverka snedvridning av konkurrensen. Slutligen saknas belägg för att stödet var begränsat till vad som är absolut nödvändigt, särskilt genom ett betydande eget bidrag från stödmottagaren. Myndigheterna lämnade inte in någon likvidationsplan.

(114) När det gäller åtgärd 6 har de grekiska myndigheterna hävdat att det är förenligt med den tillfälliga ramen och den tillfälliga garantin och att det under alla omständigheter kunde betraktas som ett undsättningsstöd.

(115) Kommissionen instämmer inte i de grekiska myndigheternas argument. Den anser att villkoren i den tillfälliga ramen och den tillfälliga garantistödordningen inte var uppfyllda, eftersom Larco var ett företag i svårigheter. Det totala beloppet för de båda garantierna överskred Larcos årliga lönekostnader, garantin överskred 90 % av lånet och 1 % per år kunde inte anses vara en marknadsmässig premie, som återspeglar risken för att det garanterade beloppet inte återbetalas.

(116) När det gäller argumentet att åtgärden utgjorde undsättningsstöd, nämnde myndigheterna aldrig, trots att kommissionen har fört diskussioner med de grekiska myndigheterna om Larco sedan 2011, att 2011 års garantier bör betraktas som undsättningsstöd och de har heller inte lämnat någon anmälan om detta. I sitt svar av den 16 mars 2012 på de skriftliga frågorna angav de grekiska myndigheterna uttryckligen att företaget under de senaste tio åren inte hade beviljats undsättnings- och/eller omstruktureringsstöd.

([27]) Mål C-364/90, Italien mot kommissionen, REG 1993, s. I-2097, punkt 20.

(117) De relevanta villkoren i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering är i vilket fall som helst inte uppfyllda i detta fall heller. Garantierna från 2011 hade inte avslutats efter sex månader och de grekiska myndigheterna hade inte anmält någon omstruktureringsplan eller likvidationsplan. Den affärsplan som motiverar behovet av 30 miljoner euro för investeringar kan inte utgöra grunden för en jämförbar omstruktureringsplan i den mening som avses i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering. Skälet är att planen inte syftade till att återställa företagets lönsamhet, och det fanns inga planerade eller genomförda kompenserande åtgärder för att motverka snedvridning av konkurrensen. Slutligen saknas belägg för att stödet var begränsat till vad som är absolut nödvändigt, särskilt genom ett betydande eget bidrag från stödmottagaren. Myndigheterna hade inte heller lämnat in någon likvidationsplan.

(118) Kommissionen har inte identifierat några andra möjliga grunder för att åtgärderna 2, 4 och 6 skulle vara förenliga med den inre marknaden.

(119) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att åtgärderna 2, 4 och 6 är oförenliga med den inre marknaden.

4.4.2 *Huruvida åtgärd 3 är förenlig med den inre marknaden*

(120) De grekiska myndigheterna har inte kunnat hitta några skäl till att åtgärd 3 är förenlig med den inre marknaden, eftersom de hävdade att åtgärden inte utgjorde statligt stöd.

(121) Eftersom åtgärden utgör statligt stöd bör det också göras en bedömning av om den är förenlig med riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, av de anledningar som anges i skäl 112. De relevanta villkoren i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering är dock inte uppfyllda i detta fall. De grekiska myndigheterna anmälde aldrig någon omstruktureringsplan som kunde återställa företagets lönsamhet, och inga kompenserande åtgärder hade genomförts för att motverka snedvridning av konkurrensen. Slutligen saknas belägg för att stödet var begränsat till vad som är absolut nödvändigt, särskilt genom ett betydande eget bidrag från stödmottagaren.

(122) Kommissionen har inte identifierat några andra möjliga grunder för att denna åtgärd skulle vara förenlig med den inre marknaden.

(123) Mot denna bakgrund anser kommissionen att åtgärd 3 är oförenlig med den inre marknaden.

4.5 **Återkrav**

(124) Om kommissionen har fastställt att ett stöd är oförenligt med den inre marknaden är den, enligt fördraget och domstolens fasta rättspraxis, behörig att besluta att den berörda medlemsstaten ska upphäva eller ändra stödet ([28]). Enligt domstolens fasta rättspraxis syftar dessutom den skyldighet som ålagts en medlemsstat att upphäva ett stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den inre marknaden till att återställa den situation som rådde innan stödet beviljades ([29]). Domstolen har fastställt att detta mål är uppnått när stödmottagaren har betalat tillbaka de belopp som beviljats i form av olagligt stöd, och denne förlorar alltså den fördel som företaget åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som rådde före utbetalningen av stödet är återställd ([30]).

(125) I enlighet med denna rättspraxis föreskrivs i artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([31]) att kommissionen, vid negativa beslut i fall av olagligt stöd, ska besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren.

(126) Med tanke på att ingen av de ifrågavarande åtgärderna anmäldes till kommissionen, vilket strider mot artikel 108 i fördraget är de följaktligen olagligt och oförenligt stöd som måste återbetalas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan de beviljades. Återkravet bör omfatta tiden mellan när fördelen kom stödmottagaren till godo, dvs. när stödet ställdes till stödmottagarens förfogande, fram till det faktiska återkravet, och det stöd som ska återkrävas ska löpa med ränta fram till den dag då stödet faktiskt har återbetalats.

5. **SLUTSATS**

(127) Åtgärderna 1 och 5 kan inte anses utgöra ett stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

(128) Grekland har olagligen genomfört åtgärderna 2, 3, 4 och 6 vilket är en överträdelse av artikel 108.3 i fördraget.

([28]) Se mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.
([29]) Se de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.
([30]) Se mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkterna 64 och 65.
([31]) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

(129) Framför allt utgjorde åtgärderna 2, 4 och 6 (de statliga garantierna från 2008, 2010 och 2011) till förmån för Larco statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget och var oförenliga med den inre marknaden, eftersom de relevanta villkoren i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering inte var uppfyllda och inga andra grunder för förenlighet har identifierats.

(130) Åtgärd 3 (statens deltagande i 2009 års kapitalökning för Larco) var också statligt stöd och oförenligt med fördraget, eftersom de relevanta villkoren i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering inte var uppfyllda och ingen annan grund för förenlighet identifierades.

(131) Kommissionen noterar att Grekland har samtyckt till att detta beslut antas på engelska.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avsaknaden av betalning av skulder till finansministeriet och garantibrev i stället för förskottsbetalning av ytterligare skatt 2010, som Grekland har genomfört till förmån för Larco, utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

Artikel 2

Det statliga stöd på 135 820 824,35 euro i form av statliga garantier till Larco General Mining & Metallurgical Company SA under 2008, 2010 och 2011 och statens bidrag till företagets kapitalökning under 2009, som Grekland olagligen har beviljat i strid mot artikel 108.3 i fördraget, är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 3

1. Grekland ska från mottagaren återkräva det oförenliga stöd som anges i artikel 2.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med den dag då stödet ställdes till stödmottagarnas förfogande till och med den dag det har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([32]), i dess ändrade lydelse.

4. När det gäller åtgärd 3 ska Grekland tillhandahålla exakt datum när landet lämnade sitt bidrag till 2009 års ökning av aktiekapitalet.

5. Grekland ska inställa alla utestående betalningar av det stöd som avses i artikel 2 från och med dagen för antagandet av detta beslut.

Artikel 4

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 2 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Grekland ska se till att detta beslut genomförs inom fyra månader från dagen för delgivningen av beslutet.

Artikel 5

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgivits ska Grekland lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från stödmottagaren.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.

c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.

([32]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

2. Grekland ska informera kommissionen om hur de nationella åtgärderna för att verkställa detta beslut fortskrider, intill dess det stöd som avses i artikel 2 är helt återbetalt. Grekland ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Grekland ska också lämna detaljerad information om de stödbelopp och motsvarande ränta som redan har återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 27 mars 2014

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

BILAGA

INFORMATION OM STÖDBELOPP SOM HAR TAGITS EMOT, SOM SKA ÅTERKRÄVAS OCH SOM REDAN HAR ÅTERKRÄVTS

Stödmottagarens identitet – åtgärd	Totalt mottaget stöd	Stödbelopp totalt som ska återkrävas (kapital)	Redan återkrävt stödbelopp, totalt	
			Kapital	Ränta på återkrävt belopp
Larco – åtgärd 2	30 000 000	30 000 000	0	0
Larco – åtgärd 3	44 999 999,40	44 999 999,40	0	0
Larco – åtgärd 4	10 820 824,95	10 820 824,95	0	0
Larco – åtgärd 6	50 000 000	50 000 000	0	0